

Körebe Aşklar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Haziran 2017

Ön sözü kiblede bir sancı adeta,
İçliğin tehdit ettiği göbek b/ağım:
Aykırı adamlar tanıyan kadınların isyanı
Yine yâd ellerde,
Farklı farklı zaman dilimlerinde körebe aşklar:
Bir arpa boyu yol aldım zannetmelerin de ötesi
Koşuşan ela sancının son durağı:
Yine fermanı farklı kelimelerin,
Soytarı bir düşe mal ettiğim
Göreceli bir sağanak,
Sağ elimde solum saklı madem,
Solumdaki yaramda neyi medet bulsam da
Haykırsam usul usul?

Deme de asla, olur mu sessiz çığlık;
Bak işte, ellerimde kirli nifakları
Daha dün kopan yürek ağrımda
En kısık tebessüm;
Bir dili figan bilip de suslara gizlendiğim kadar
Arakladığım üç beş cümle
Önceki hayatımdan hayli de bayat bir acı
Yalnızlığın devrimi,
Yana yakıla sevmelerin de bedeli bunca terk edilmiş cümle.

Ünlemleri doğurgan hayat hikâyemde
Başlı başına nüfus eden bir gölge tadında
Kurak iklimlerde yaş'lı gözler;
Yasın ana kıtası olsam ne yazar?

Bir de kayıp uzvunda şiirin bir dize kadar da
Tedirgin iken iç sesim,
Hani olur da boykot ettiğim dünlere anlam yüklerim ansızın,
Sızım ne anlık ne de dünde kalan bir ön yargı;
Belli işte, ölmelerin vatani şu melun yürek,
Kabzasında kazılı sayısız çentik kadar da

Delik deşik.

Surelerin sıcaklığında büyüttüğüm ölü dilimleri
Hayat denen yerkürenin
Bir bağ bozumu bazen
Bir de süzgün ve titrek bir ışık kadar mahrem
Bileylediğim devrik cümlelerin telaşında
Ne nizam ne hazan ne de yangın yeri belle
Aşk mihraklı vasat küllerini
Geride kalandan ziyade geri geri gittiğim
Tünelin ölü pervanesi yine
Terk edilmiş bir cenini de kutsarken Tanrı.